Wiadomości o Ożarowie znajdujemy już u Jana Długosza. Początkowo miejscowość nosiła miano Ossarow, w późniejszym okresie przekształcone właśnie na Ożarów. Nazwa folwarku prawdopodobnie związana była z pozyskaniem miejsca na jego założenie - wypaleniem lasu. W XVI wieku właścicielami folwarku i założycielami drewnianego, krytego słomą dworu byli Ożarowscy.
W roku 1690 dwór i okolice przechodzą na własność rodziny Wilczopolskich, później stają się kolejno dziedzictwem podkomorzego Dłuskiego i Grabowskiego.
Od roku 1884, wzniesiony w Ożarowie pałacyk zamieszkuje jego najbardziej znany właściciel - hrabia Wincenyty oś. Był to bardzo znany w swojej epoce pisarz, a poczytność jego utworów równała się poczytności dzieł Sienkiewicza i Kraszewskiego. Po zakończeniu kariery literackiej, hrabia Łoś zajmował się działalnością filantropijną.
Otworzył szkołę i bibliotekę. Założył hodowlę koni anglo - arabskich, owczarnię i holenderskie obory, sad i stawy. Ekscentryczny dziedzic sprowadził do majątku Murzyna, którego nazwał Bambo. Niezwykle malowniczo musiał wyglądać otoczony stawami i zakolem Ciemięgi, połączony ze stałym lądem przy pomocy zwodzonego mostu pałacyk z czarnym heroldem. Na trwałe do historii Ożarowa wpisało się małżeństwo Nowaków. Dzięki panu Andrzejowi Nowakowi wybudowano nową szkołę oraz utworzono Ochotniczą Straż Pożarną i Kółko Rolnicze. W czasie II wojny światowej Anna I Andrzej Nowakowie prowadzili tajne nauczanie oraz współpracowali z AK.
Należy wspomnieć, że na terenie gminy aktywnie działa partyzantka Ak i Bch.